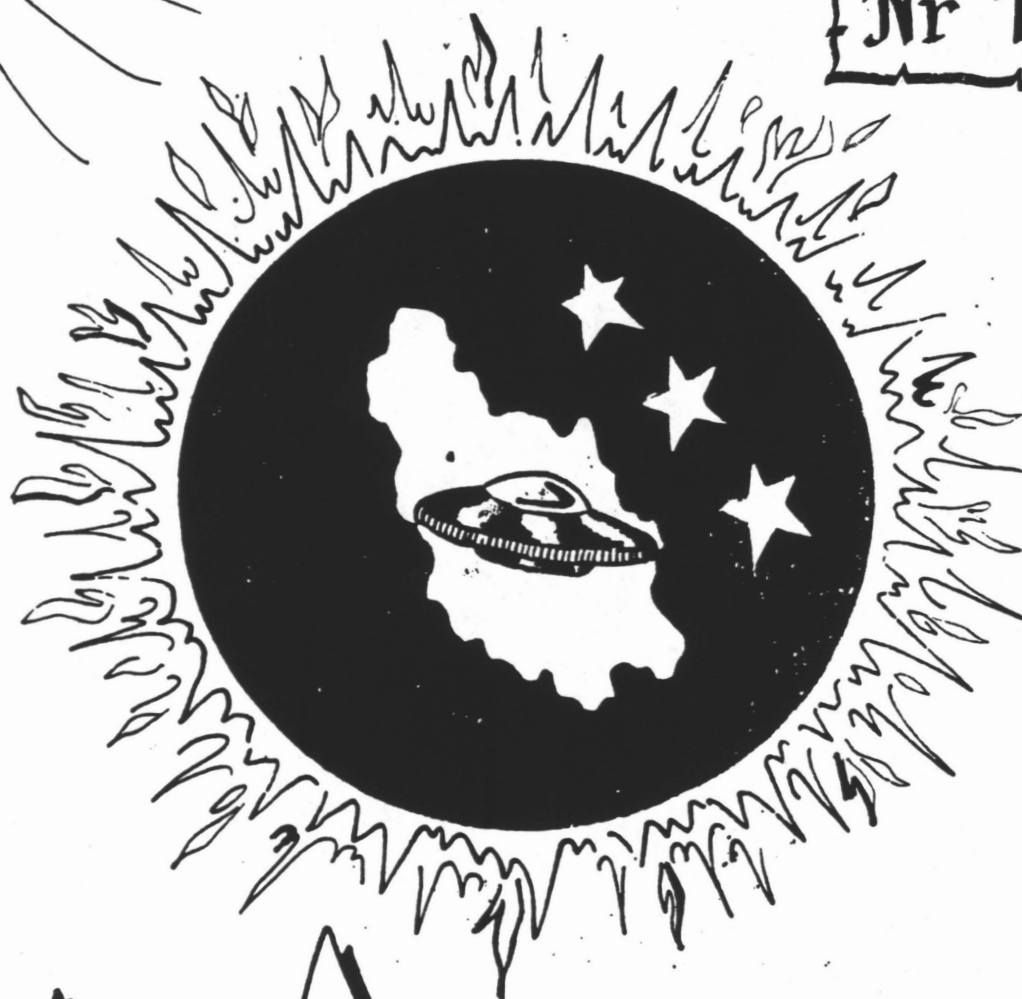

VFO - nytt

Nr 1 1994

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Box 99

Smediebacken

00222

INNEHÅLL:

- Sid 2 : FÖRORD
3-4: UNDERSÖKNINGSGRUPPEN
5-6: DÖDENS TRIANGEL
7-10: UFO I KENTUCKY
11-12: FRÅN DANMARK...
13-15: EN UFOLOGS DUBBELLIV
16-17: "TEFATET" GLÖDDE I MÖRKRET
18-19: MÖTEN MED UTOMJORDINGAR?
20-21: FANTOM-UBÅTARNA
22-24: KLIPP UR HEMMETS JOURNAL

UFO~Nytt nr 1 1994

Västerbergslagens UFO förening, Box 99
77723 Smedjebacken,, 0240*79135

DU!

är välkommen med
bidrag till tidningen

Ord på vägen:

*Middnattens
nattens köld
är hård men
rättvis.*

Ord på vägen:

*När Fantomen
när sig står
bluten stilla*

(Ett gammalt djungelordspråk)

FÖRORD.

Ja nu kan vi då skriva 1994, och ännu en gång konstatera att profetiorna har slagit fel. Men lugn, bara lugn, dom utvalda alltså dom som står i personlig kontakt med rymdfolket har framflyttat året till 2001. Det har nu bildats en hel sekt som stenhårt går ut och berättar om sina rymdäventyr. Ett flertal av dom kan nu även göra stora pengar på föredrag om ämnet, och där säljs böcker och tidskrifter som kostar dyra pengar. Men passa er för att ifrågasätta deras aktiviteter, då hamnar du på deras svarta lista "agent". Då är man inte "troende", utan en person som vill lägga locket på UFO-händelserna. Enligt Stjärnfolket skall nu jorden räddas undan sig själv, vi skall få lära oss att leva med naturlagarna, och de onda människorna, alltså de icke "utvalda" skall få ett mycket dramatiskt slut. Ja, det låter mycket vackert, men varför har det inte hänt för länge sedan? Det hade ju varit bäst om det hänt på 1600-talet istället. Då var ju allt grymt, svårt och vi var i full gång med nedsmutsningen m.m. Men det är ju klart, vi kan ju ha varit ett spännande studieämne.

Ja, i vilket fall som helst får vi nu vänta till 2001, enligt de nya profetiorna. Vi som sysslar med UFO-frågorna vet ju att UFO har funnits i 1000 tals år, så vad gör då några futtiga år till.

Tro det den som vill, själv är det nog bäst att gardera sig för långsiktigt arbete i UFO-frågan och se till att det kommer med yngre människor i föreningen, som har en undersökande och nyfiken syn och aspekt i frågan. Då lever föreningen vidare och kan fortsätta sin dokumentation av UFO-fallen, för själv tror jag nog på ytterligare kanske 100 år.

GUDRUN.

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN

Vi har inte så mycket att komma med i dalarapportväg mer än det som hände i Grängesberg den 22-10-93. Vi ska raskt gå på den för den är redig och bra. Vi hoppas komma igen i nr 2 med förhoppningsvis många rapporter. Vi har ju januari månad som brukar vara bra ur obs-synpunkt.

ORT: Grängesberg

DATUM: 1993 10 22. kl.22.00-22.08

VITTNE: Vera Knezevic + 6 vittnen till.

Handläggare: Lars Andersson, Gudrun Andersson.

Vi låter Vera berätta med egna ord om deras mycket märkliga händelse:

På kvällen vid 22 tiden skulle jag, min mor och mina barn (2st) hjälpa min vännina ut till bilen, med hennes 2 barn. När vi öppnade dörren, såg vi ett triangelformat starkt lysande föremål på andra sidan berget. Man såg med en gång att inte hela föremålet syntes. Herre Gud, sa min vännina, det är ett UFO, hon fick väldigt bråttom in i bilen. När hon for iväg såg vi en skugga av en person till midjan i föremålet, den stod till vänster. Vi reagerade starkt på detta. Det var ca 7 grader kallt så vi gick in och släckte ljusen och fortsatte att titta. Plötsligt började föremålet att röra sig uppåt och det blev liksom större, sedan sjönk det nedåt igen. På några sekunder försvann det sedan nedåt, sedan såg man bara ett vertikalt streck som var lysande, man såg även konturerna av berget. Min vännina ringde så fort hon kom hem, hon bor ca 200 meter från mig, under hela vårt samtal förekom det underliga störningar i telefonen. Även teven hade störningar för hennes man tittade på TV. Föremålet hade en gul färg som gick mot orange. Personer eller skuggor som vi såg, var så stora att man hade känslan att dom hade svårt att röra sig i föremålet. Först när den mindre personen rörde sig till vänster, såg man att det fanns gott om utrymme. Efter någon minut kom den andra i sin hela storlek. Man såg svaga skuggor, vi upplevde det lika allihopa. Det hela var så fantastiskt så jag kunde inte röra mig och hämta en kamera. Jag var helt enkelt rädd för att missa något. Fast det gick ner bakom berget hade jag känslan att det fanns kvar där. Det hela var större än fullmånen.

Uppföljning:

Vera ringde Gudrun direkt på morgonen dagen efter händelsen. Hon berättade exakt samma händelse som hon några dagar senare nedskrev. Lars Andersson var till platsen och pratade med Vera, han undersökte berget och bakomvarande skogsdungar, inget framkom som kunde ge en förklaring. Sedan inkom 2 vittnen till, som var oberoende av de övriga. Tyvärr vill dom inte skriva rapport, och den ena är ett barn, så vi kan inte pressa på mera just nu. Vera är känd som en ärlig person.

Nya fynd i Dödens triangel

Olösta mysterier

Cyclops försvann spårlöst den 4 mars 1918 med 309 man ombord. Fartyget var på väg från Barbados mot basen i Norfolk, Virginia. Utan något SOS, utan någon radiokontakt som varslade om något ovanligt var det stora fartyget

plötsligt borta för alltid. Inte minsta vrakspilla eller oljefläck kunde upptäckas.

Vid det här laget har bortåt 200 fartyg och flygplan och mer än 1.000 människor rapporterats spårlöst försvunna i Bermuda-triangeln. Det rör sig både om militärplan och civila plan. Det är såväl stora tankfartyg som mindre båtar.

Bortåt 200 fartyg och flygplan och fler än 1.000 människor har rapporterats spårlöst försvunna i Bermuda-triangeln och Drakens triangel. Det rör sig både om militära och civila plan.

Inte i något fall har man kunnat finna minsta vrakspilla, livbåt, oljefläck eller annat som kunnat förklara vad som hänt. Ska ett nytt undervattensfynd nyligen äntligen ge lösningen på gåtan? Kapten Charles Taylor hade hämtat sina instruktioner för "Flight 19" och också gjort den sedvanliga genomgången av uppdraget med de besättningar som skulle delta. Med honom själv var det fem officerare och nio besättningsmän som skulle lämna Fort Lauderdale i Florida med fem Grumman TBM-3 Avengers bombplan för att göra en serie simulerade bombattacker mot mål norr om Bimini-öarna rakt öster om Miami.

Planen lyfte klockan 14 den 5 december 1945 och tio minuter senare var de på väg ut över vattnet. Vädet var utmärkt, sikten klar och den nordöstliga vinden mycket svag.

Larm-anrop

En timme och 15 minuter efter start fick radiokontrollen vid flygfältet plötsligt ett märkligt meddelande från kapten Taylor. Man hade väntat sig uppgifter om förväntad landningstid för att kunna lämna instruktion om inflygningsriktning. Men i stället fick man ett alarmerande anrop:

Flygledartornet vid Fort Lauderdale hade nu larmat flottiljens chefsinstruktör som själv satte sig vid radion. Han kunde höra radiosamtalen mellan de olika planen där ute någonstans över havet. Förvirringen verkade total.

- Båda mina kompasser är ur funktion, meddelade kapten Taylor.

Och en halvtimme senare hördes Taylor ropa:

- Vi dyker ner i det vita vattnet. Vi är fullständigt förlorade!

Det var det sista man hörde från de fem planen.

Vid Fort Lauderdale's Naval Air Station utbröt panik. Vad hade hänt de fem planen? Man sände omedelbart ut en räddningsstyrka. Ett tvåmotorigt Martin Mariner amfibieplan med 13 mans besättning lyfte från Banana River Naval Air Station och satte kurs mot det område där de fem saknade bombplanen borde återfinnas.

Försvann också

En kort stund senare förlorade man radiokontakten också med räddningsplanet.

Mörkret hade börjat falla och därför kunde man inte starta ett stort räddningspådراج förrän påföljande morgon. Över 300 flygplan, fyra jagare, ett par ubåtar, 18 kustbevakningsfartyg och 100-tals frivilliga privatplan och båtar deltog i sökandet efter de sex försvunna flygplanen. Det var en av historiens största räddningsaktioner till havs och i luften.

Men trots att man finkammade varje kvadratmeter av områdena längs hela kusten från norra Florida, Karibiska havet, Mexikanska golfen och alla öarna utanför Florida och Bahamas såg man inte en skynt av de saknade planen. Inte en vrakspilla, inte en olje-fläck, ingenting som kunde ge en antydning om vad som hade hänt med sex flygplan och 27 besättningsmän.

I mitten av maj 1991 rapporterade ett

amerikanskt dykföretag att man trodde sig ha funnit de fem planen på 167 meters djup 16 km från Fort Lauderdale. Kanske man lyckas bärga dem men frågan är om man kommer lösningen på försvinnandet närmare. Man har framfört teorier om att bränslet tagit slut - men hur kunde detta ske samtidigt för fem plan? Och hur kommer det sig att ingen av de 14 besättningsmännen hann sända ett nödmeddelande eller hoppa?

Fartyg borta

Bermuda-triangeln blev efter dessa oförklarliga händelser ett ödesdigert begrepp för världen.

Det var inte första gången som detta område - en triangel från Kuba upp till Bahamas och sydost om Virgin Islands och Puerto Rico - krävt sin tribut. Sjömän visste att berätta om flera fartyg som försvunnit spårlöst i det här området under tidigare år. Det mest spektakulära försvinnandet var 19.000-tonnaren Cyclops, ett förrådsfartyg i den amerikanska flottan.

Ingen förklaring

Officiella protokoll från amerikanska flygvapnets och marinens undersökningskommissioner har gång på gång slagit fast att det inte går att ge en rimlig förklaring till vad som hänt med de försvunna planen och fartygen. Charles Berlitz är en amerikan som ägnat stor del av sitt liv åt att undersöka mysteriet med Bermuda-triangeln och andra oförklarliga försvinnanden i olika delar av världen. Han är utbildad vid Yale-universitetet och talar 25 språk flytande. Han anses allmänt som en av de 20 främsta lingvister i världen. Han har tilldelats det internationella Dag Hammarskjöld-priset för facklitteratur. Han har ägnat sig åt arkeologi och undervattensforskning. Ingen kan beskylla honom för att vara en sensationsmakare.

Men hans undersökningar och teorier är trots detta sensationella.

I flera böcker har han systematiskt kartlagt försvinnanden på de sju haven under de senaste 50 åren. Hans förteckning över fartyg och flygplan som "bara gått upp i rök" i Bermuda-triangeln är skrämmande lång.

Han har också med pinsam noggrannhet visat att det finns ytterligare en livsfarlig triangel på världshaven. Draktriangeln är ett område som sträcker sig från en punkt söder om Yokohama i Japan till en punkt norr om ön Guam till en punkt väster om Ladrões Islands i Stilla havet.

Över 200.000 ton dödvikt har totalt försvunnit sedan 1949 i detta område som tycks vara tio gånger farligare än Bermuda-triangeln. Hundratals fartyg har gått i kvav utan att lämna det minsta spår efter sig. Flygplan har försvunnit, bl a tre amerikanska militärplan inom tio dagar.

Den japanska regeringen har till och med officiellt förklarat området som en "riskzon".

Charles Berlitz har skrivit flera böcker om Bermuda-triangeln och Draktriangeln som nått mångmiljonupplagor. Kanske är denna popularitet en av orsakerna till att vetenskapsmän och myndigheter försöker avfärda hans utredningar och teorier som nonsens.

Men ingen har kunnat komma med en bättre förklaring till alla försvinnandena.

Ufo från ymden

Det finns erfarna högt uppsatta flyg- och marinofficerare som tror att det kan vara UFO (oidentifierade flygande föremål) som orsakat alla olyckorna. Andra anser att det är frågan om enorma magnetiska kraftfält som gjort flygplanen och fartygen osynliga och som kan ha fört dem till andra dimensioner.

- Kom ihåg Einsteins svarta hål, säger de till dem som tvivlar.

Forskare som är måna om sitt renommé hävdar att det kan röra sig om stora tornados som kan ha dragit ner fartyg och flygplan i djupet. Men en tornado uppstår inte på några minuter efter det att både piloter och fartygskaptener per

radio rapporterat om lugnt och vackert väder.

Några vetenskapsmän tror på virvelströmmar och kvicksand på havsbotten. Men inte kan 19.000-tonnare och stora flygplan på relativt hög höjd drabbas av detta...

Underjordiska vulkaner, omvänd gravitation, enorma vattenpelare är andra mer eller mindre fantasifulla teorier.

"Fartyg och flygplan förliser i all världens hav av många olika orsaker" skriver Charles Berlitz. "Men man måste skilja på att förlisa, där man efteråt kan finna identifierbart vrakgods, och att försvinna, där man inte kan finna det minsta spår. Och ingenstans har försvinnandena varit så många, så väldokumenterade, så plötliga och så omgivna av märkliga omständigheter som inom Bermuda-triangeln och Drakens Triangel.

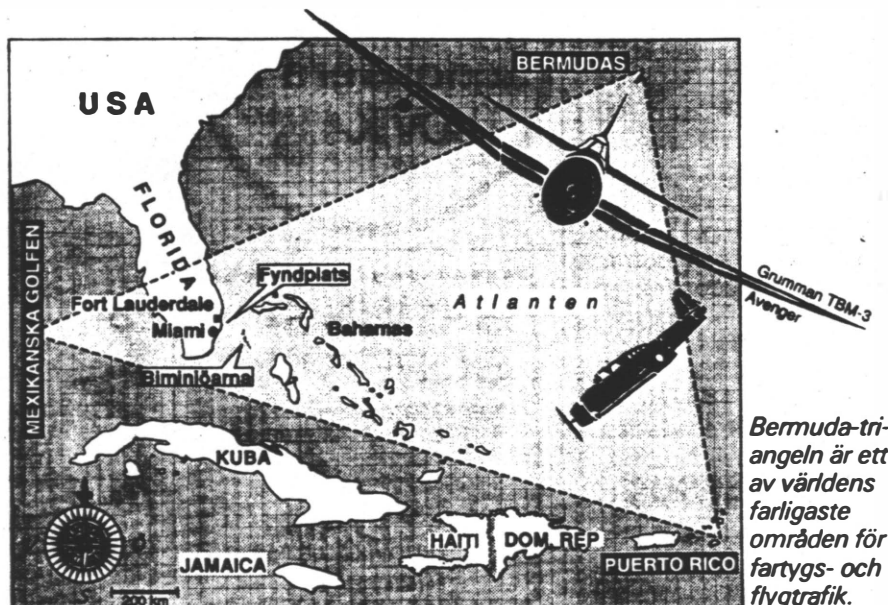
Expedition

Charles Berlitz utrustade år 1977 en expedition för utforskning av havsbotten. Med sofistikerad utrustning säger han sig ha stött på en pyramid djupt under havsytan, "förmodligen byggd av människor".

Han tror att det möjligen kan strömma ut så mycket energi från denna pyramid att den kan få ett ämnes molekyler att skilja sig åt, varvid både fartyg och flygplan alltså kan försvinna fullständigt.

Men UFO-teorierna är de som oftast blossar upp då och då i samband med de oförklarliga försvinnandena. De fick ökad trovärdighet för något år sedan när det belgiska flygvapnet började jaga oidentifierade, väl synliga och radarregistrerade föremål i närheten av Bryssel.

Är det besökande från andra himlakroppar som då och då lägger beslag på fartyg, flygplan och människor för att förvissa sig om hur långt vi hunnit i vår teknologi? Svaret lär låta vänta på sig. (FLT)

Bermuda-triangeln är ett av världens farligaste områden för fartygs- och flygtrafik.

Vill du läsa mera om
"Bermuda-triangeln?"
Läs:
"Dödens Triangel"
av Charles Berlitz

Det var en sådan här grupp med Grumman TBM Avenger-plan som spårlost försvann den 5 december 1945 och som blev upptakten till diskussionerna om Bermuda-triangeln.

Förrädsfartyget Cyclops på 19 000 ton försvann i Bermuda-triangeln med man och allt utan att lämna minsta spår

MÖTE MELLAN HELIKOPTER OCH UFO I KENTUCKY ?

Ett sensationellt möte mellan en helikopter och ett eldklotsspottande UFO har skett i Kentucky.

Av Glenn Rutherford.

Översättare: Timmy Sigfrids.

Ur MUFON Juni 1993.

Vanligtvis brukar UFO-observationer ge mer frågor än svar, så var det även vid episoden den 26 februari: 1993 i Louisville Kentucky. Det som gör Louisville fenomenet intressant är dess vittnen, fyra poliser ur Louisvilles poliskår.

Två av vittnena var i luften, i en av poliskårens helikoptrar. De andra två satt i varsin polisbil, de såg lite mer än bara ett ljussken på himlen, och deras bidrag till utredningen är minimal i bästa fall.

De två poliserna i helikoptern är av annan kaliber. Piloten Kennet Graham, har varit helikopterpilot i över två år, men hans partner Kenneth Downs har bara jobbat i en helikopter i sex månader.

Deras berättelse har varit så övertygande och mystisk så att historien inte bara blev med i lokaltidningarna, utan även i en del större tidningar.

Polisstationen fick 75 telefonsamtal från folk som sade att de också sett det glödande föremålet. Ytterligare 30 samtal till MUFONs Kentuckyavdelning av personer som påstod sig vara vittnen.

Historien blev utskeppad över hela USA av media. Kort sagt en UFO-observation av två helikopterburna poliser var stora nyheter i vinterns USA 1993.

POLISMÄNNENS HISTORIA.

Det började strax före midnatt den 26 februari då Graham och Downs som vanligt satt i helikoptern och vakade över staden. Det hade slutat snöa tidigare på kvällen-halv åtta för att vara exakt. Ungefär 16 cm nysnö täckte gatorna och taken, och dagens molntäcke höll på att klarna upp.

Louisvilles meteorologiska institut som låg vid stadens flygplats, så att siktförhållandena höll på att förbättras. Det var ungefär 20 grader kallt i luften och sikten var upp till en mil i det halvklara vädret.

Graham och Downs hade blivit anropade att undersöka ett påstått inbrott nära stadens industri område. På sin väg mot det påstådda inbrottet upptäckte piloten Graham "en underlig ljusboll i trädhöjd".

I en privat intervju med polismännen långt ifrån TV-kamerornas glans, pratade poliserna länge om sitt konstiga äventyr. Graham sade att han sett föremålet långt före det att han hade sagt det till sin kollega, Downs. "Det var mitt ibland träden och jag iakttog det en stund innan jag sade någonting". Sen sa jag åt Kenny och vi beslutade att undersöka det närmare.

Kapten Downs fokuserade helikopterns 1,5 miljon candela starka sökarljus på föremålet, som båda beskriver som i storlek med en basketboll. "När vi fångade in den i ljusskenet började den att gunga fram och tillbaka" sade Downs. Graham höll med och de båda sade att trots det intensiva ljusskenet kunde de inte upptäcka föremålets konturer. "Den vaggade fram och tillbaka i en två meters cirkel, och sen steg den hastigt", sade Graham.

Båda poliserna sade att föremålet verkade bli skjuten i en 45 graders vinkel upp till 500 meters höjd. "Jag ville inte komma för nära; ingen pilot vill få något i kontakt med den bakre rotorn. Det var jag väldigt noga med, men jag ville veta vad det var för något", sade Graham.

Som den utbildade pilot som Graham är svängde Graham sin helikopter tre gånger så att föremålet var rakt framför honom, men varje gång tog sig föremålet till helikopterns baksida. Det bekymrade mig för jag ville inte bli anfallen bakifrån av någonting, förklarade Graham.

En gång med föremålet rakt bakom sig accelererade Graham upp till 80 km hastighet. "Då flög föremålet förbi oss och det gjorde det ganska snabbt", sade Downs.

När både helikoptern och föremålet var på en höjd av 400 meter över havet på parallella kurser rakt åt motsatta håll, helikoptern rakt söderut och föremålet rakt norrut. När de var ungefär 30 m. från varann hände det en annan underlig sak. "Tre klot i baseboll format blev utskjutna ur föremålet rakt framåt", sade Graham. "Alla tre föll mot jorden i en likformig bana. När jag såg dessa klot svängde jag vänster direkt eftersom jag inte visste vad det var för något".

Downs sade att efter dessa basebollformade klot blivit avfytrade förlorade han och piloten kontakten med föremålet under deras höghastighetssväng.

9

"När vi roterat ett varv räknade jag med att ha föremålet rakt framför helikoptern,men det var borta",sade Downs. Det tog ungefär två minuter innan allt var över.

DEN HEMGJORDA BALLONGEN

Scott Heacock med fru,trädde fram efter tidningarnas historier om UFO/polishelikopter mötet blivit publicerade veckan efter den 26 februari då mötet skedde.

Heacock sade att han gjort en hemgjord hetluftsballong av balsaträ och tvättpåsar,den sorten som lyfter med hjälp av vanliga ljus. Han sa att han även hade sett en polishelikopter lysa med sökarljuset på ballongen och på så sätt spanade in den. "Jag tänkte inte mer på det eftersom de borde sett vad det var för något,och sedan struntat i det hela."

När Heacock med fru såg UFO-artiklarna i tidningarna blev de chockade." Jag kunde inte tro det",sa han till MUFON-arbeteren. "Det är uppenbart att vad de såg var min ballong.Jag gjorde ballongen för att min fru aldrig sett en förut. Så den kvällen när hon kommit hem från jobbet beslutade jag mig för att visa henne".

Det var kallt den kvällen,sa Heacock,så han visste att ballongen skulle stiga lätt. "Ballongen fastnade i träden,och det var då polishelikoptern dök upp",förklarade Heacock. "Sen lossnade ballongen och steg mot skyn".

Heacock insisterade på att han sett helikoptern cirkla omkring och lysa med sökarljuset på balkongen. "Jag sa inget till någon för att jag trodde polisen såg vad det var för något,jag kan inte förstå att det hela har fått en sån uppmärksamhet,det var ju bara en hemgjord varmluftsballong".

Heacocks bor i GE Appliante park,mitt i området som UFO-mötet ägde rum. Om det som Heacocks säger är sant är föremålet inte längre oidentifierat det är ett identifierat flygande föremål.

Som vanligt är inte fallet så snabbt avklarat. Båda poliserna säger att de är säkra på vad se såg - det var inte en ballong,det var någonting annat. Poliserna har blivit erbjudna en chans att göra en rekration av den kvällen och att då använda en ballong för att kunna avgöra om det var en ballong som de såg. Hittills har de inte svarat om de vill göra detta.

DET SOM STÖDER POLISERNA

* Hastigheten. Det är en sak som motsäger att det kunde vara en ballong.

Hur skulle en hemgjord varmluftsballong kunna passera en helikopter från längst bak till framändan när helikopter flyger i 80/h. Vi har frågat våra mekaniker om våran propeller skulle kunna åstadkomma detta men det kan de inte, sade Downs".

* Uppstigningen. Även med så många ljus som behövs på en tonårings tårta så skulle inte ballongen kunna stiga som konstaplarna beskrev.

* De små eldkloten. Båda poliserna såg eldkloten, och de så att eldkloten blev utskjutna i föremålets färdriktning. Och om det hade varit kvarvarande bitar från ballongen när den gått sönder så skulle eldbitarna falla rakt nedåt.

* Ljusstyrkan. Med de ljusstyrkan polismännen hade så skulle de nog ha sett om det var en varmluftsballong gjord av en tvättpåse.

* Trovärdigheten. Dessa konstaplar försökte inte få någon publicitet, utan de sad inget till massmedia förrän det redan var ute i tidningarna, och de försökte även komma på en logisk förklaring till det inträffade. "Vi vet inte vad det var för något. Allt vi kan säga är att det var något konstigt och absolut ingen hemmagjord ballong", sade Graham.

* Saknaden av vittnen för ballongen. Det var sent! Allt jag ville var att visa frugan att sådana här ballonger funkar.

BALLONGENS STÖD

* Föremålets bana. Föremålet flög uppåt hela tiden, polismännen såg aldrig föremålet sjunka, den flög parallellt med helikoptern, men det kan den ha gjort eftersom den följde helikopterns varmluftsspår. Det kan varmluftsballonger göra, det är därför de heter varmluftsballonger.

" Eldkloten. Dessa tre eldklot kan mycket väl ha varit delar från ballongen som tagit eld och lossnat.

Forskare säger att när man rör sig snabbt mot ett föremål som rör sig sakta kan det se ut som de rör sig fort. Detta inträffar särskilt på natten.

* Heacocks. Båda säger att de gjorde och skickade upp ballongen. Båda säger att de såg helikoptern lysa på ballongen med sökarljuset. Båda är absolut säkra på att det polismännen trodde var ett UFO verkligen var deras ballong.

VAD SÄGER MUFON

Vid sådana här fall vet man sällan vad som är sant, det finns bra argument för de båda möjligheterna, så vem vet.

(Erling Hegelund)

Översättning: Gudrun Andersson.

Flygande bomerang

En person var på kvällen den 13 aug.1993 kl.23,45 ute på sin terrass för att se på himlen. Han ville se om det kom flera meteoritskurar, det hade ju varit sådana kvällen före. Medan han står där och tittar upp på vintergatan får han plötsligt se hur 7 ljus kommer svävande på himlen från nord mot syd. Ljusen var ordnade i vinkelrät riktning med fyra ljus i den ena änden och tre i det andra benet. Det hela korsade himlen på 4-5 sek, det försvann för mannen bakom träd i horisonten. Ljusen var som stjärnljus, alltså konstant sken, inget ljud kunde höras. Mannen kunde inte se någon form på objektet.

Två objekt vid Samsö

Den nionde oktober 1989 kl.03.00 hade en elev vid Samsö högskola en underlig upplevelse. Han kunde inte somna, utan gick upp och tittade ut genom fönstret mot fotbollsplanen och markerna däromkring. På ett avstånd av ca 500 meter ser han plötsligt "något" komma emot sig. Han öppnar fönstret och ser att det är två objekt som svävar på låg höjd efter varandra. Formen är diskus formad med 12-15 vita ljus runt på undersidan av kanten. Det hördes hela tiden ett svagt surrande. Då det var 3-400 meter från vittnet, stannade det några få meter över en dunge granar, det gick sedan i trädtoppshöjd. Ljuset blev nu svagare, från att vara som billjus till parkeringsljus. Ganska långsamt flög dom vidare, det försvann bakom några träd som hör till gården. Vädret var stjärnklart och obs-tiden var ca 5 minuter.

UFO VARELSER SEDDA VID ODENSE.

Ett vittne i den sydostligaste delen av Odense hade den 18 aug. 1993 kl.20,15 en mycket intressant observation:

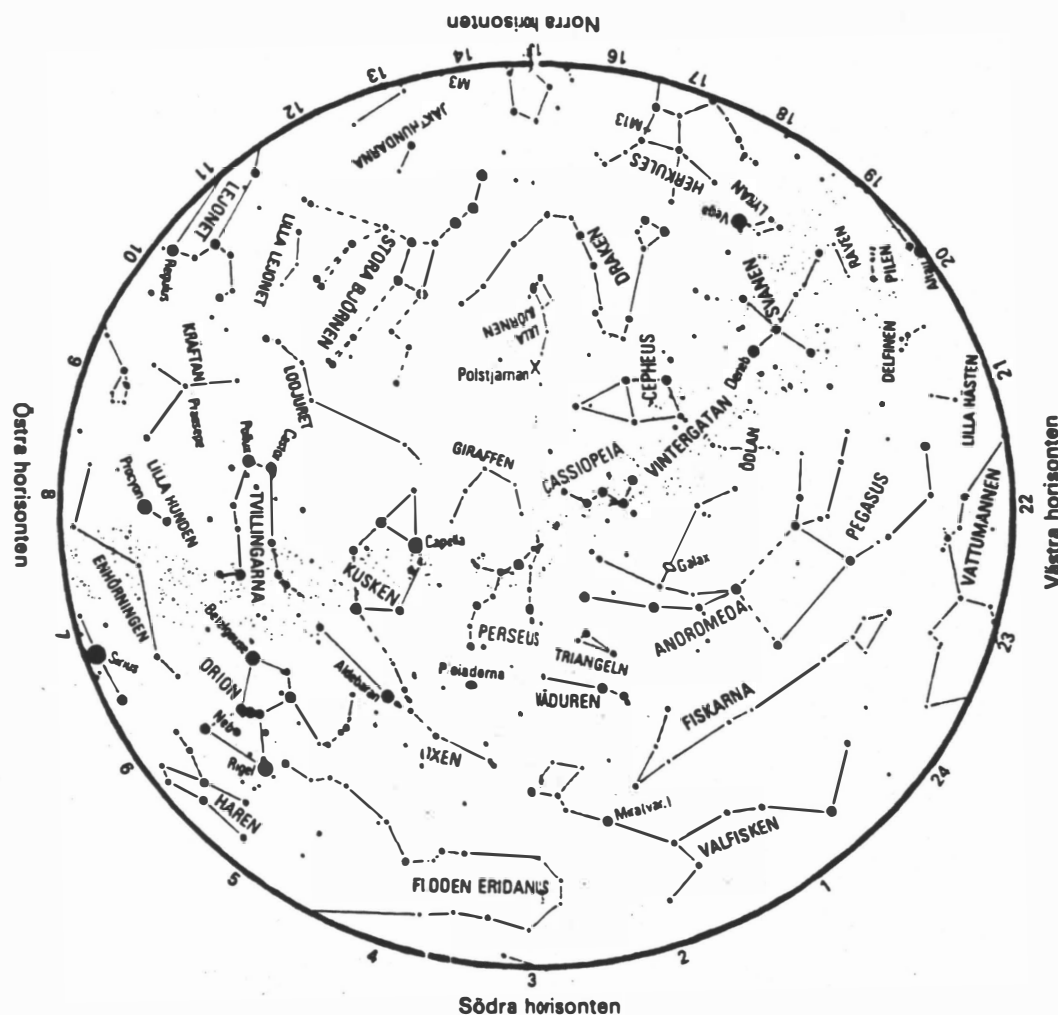
Vittnet kom cyklande på en cykelväg hem, plötsligt flyger en fågel skrikande upp ur ett träd bredvid vägen. Vittnet tittade då uppåt och får se ett stort objekt sväva över träden. Objektet hade tre avdelningar. Den nedersta var sotbrun och bredast. Ovanför den sågs en kabin med fyra fönster, och överst en mindre kabin med ett fönster.

Det lyste ett kraftigt gult sken ur fönstren. I fönstret syntes även silhuetten av 2-3 UFO-nater. Man såg överkropp och huvud i fönstren. Den ene såg ut att ge någon form av tecken till den andra.

Objektet flög därefter framför vittnet på cykelvägen. Det var helt runt i formen och den vickade lite så man klart kunde se undersidan. Undersidan hade tre kraftiga vita ljus i en trekantsformation, och det fanns även en form av vinkelrätt rör. Föremålet vände sedan och flög samma väg tillbaka. Inget ljud kunde höras, inga avgaser kom från objektet. En häst stod intill vägen och den var mycket orolig under obs-tiden. UFOt försvann in över Odense, obs-tiden var ca 30 sekunder.

Det söktes flera vittnen i TV FYN den 5 sept, men inga fler har hört av sig.

VINTERNS STJÄRNHIMEL omkring kl. 21.00

EN UFOLOGS DUBBELLIV.

Skrivet av Per Andersson. UFO-NYT DANMARK.

Genom tiderna har en del forskare personligt utmärkt sig i UFO-världen. En av dessa är den canadensiska ingenjören Wilbert B. Smith. Det sägs bland annat om Wilbert B. Smith, att han var ledare i det officiella UFO-projektet i Canada (projekt Magnet). Några hävdar bestämt att det var mystiska omständigheter vid hans död för 30 år sedan. Men vad gömmer sig verkligen bakom myten Wilbert B Smith.

UFO INTRESSET VÄCKTES

Wilbert b, föddes i Lethbridge, alberta 1910. Han tog sin examen som elektroingenjör vid universitetet i British Columbia. Efter några år hos en radiostation, blev Smith 1939 anställd vid det canadensiska transportministeriet (Departement of Transport DOT) där han ägnade sin tid åt atmosfäriska problem. 1940 började Smith att motta, vad han menade var mentala budskap från rymdfolk. Han höll detta hemligt, och började sätta sig in i UFO-ämnet. Han läste bland annat en artikel skriven av Keyhoe 1950, han läste även Frank Scullys klassiska bok "De flygande tefaten".

Smith spekulerade om UFO:n använde en form av magnetiska vågor, därför besökte han Keyhoe i Washington 1950. Keyhoe var något mera skeptiskt över Scullys berättelse om störtande UFO:n, än Smith själv. Keyhoe var journalist med flygning som specialitet.

Senare samma år besökte Smith fysikern Robert Sarbacher, han var konsulent för det amerikanska flygvapnet. Smith ställde frågan till Sarbacher om det fanns delar av UFO:n i amerikanska regeringen. Det bekräftade Sarbacher och tillade att "det är även säkert, att det inte kommer från jorden".

FORSKNING HOS DOT

Då Smith kom tillbaka till DOT, startade han tillsammans med flera andra ett projekt "Magnet". De skulle skaffa fram data av hög kvalite om UFO:n. Det har varit delade meningar om detta var ett officiellt DOT projekt. Flera menade att det var tillfälligt och Smith fick övertala sin chef så gruppen fick status hos DOT. Andra menade att detta arbete pågick utanför det ordinarie arbetet, och där hade projektet ingen hög status.

1952 steg UFO-observationerna kraftigt, dom inkom bland annat från canadensiska piloter. Den canadensiska regeringen beslutade att starta en hemlig undersökning med kodnamnet "Projekt Sekond Storey". Ledaren av undersökningen var O.M.Solandt, Wilbert B Smith deltog i mötena som representant för DOT.

Tyvärr så var Smith den enda med ett riktigt intresse för UFO, och resultatet av "Projekt Second Stoery" blev endast en rad möten. Smith fortsatte sitt privata projekt "Magnat", och 1953 skrev han till Keyhoe att han arbetade på projektet och skulle färdigställa en rapport. Smith skrev, vi har kommit fram till "De flygande tefaten" troligtsvis är främmande rymdskepp, det finns ingen annan förklaring och det passar vår data. Det blev även den enda rapporten.

SPÅRSTATIONEN

Något överraskande godkände Smiths överordnander hans ansökningar om att få utrustning till en elektronisk spårstation. Den skulle registrera UFO aktiviteter med forsknings instrument. Vetenskapliga forskare hjälpte Smith med stationen. Men arbetet gjordes på deras fritid.

Spårstationen fick stora rubriker, det var ju ett faktum att staten lånat projektet instrument. Det hela fick en överdriven status. Spårstationen stängdes sedan i augusti 1954. Det blev då det sista Smith gjorde av vetenskapligt arbete i UFO-saken. Sedan har dessa expediment blivit missbrukade av många UFO-loger som velat "bevisa" ett officiellt canadensiskt intresse i UFO-forskning. Det sista exemplet är tyvärr danskt. H.C.Petersen skriver i tidningen "UFO KONTAKT", direkt efter de första krascherna startade i USA och Canada ett forskningsprojekt, ledd av canadensarna W B Smith. Det går ut på att lösa gåtan av framdrivningen av UFO:na. "UFO kontakt serverar lögnar, för det var aldrig tal om något projekt mellan USA eller Canada.

KONTAKTER

Efter dessa vetenskapliga expediment kastade sig Smith över kontaktpersoner. Han läste Adamskis första bok, slukade den med hull och hår. Dessutom kom han i kontakt med Frances Swan i Maine. Han menade att han var i kontakt med "Det universiella förbund av planeterna genom atomatisk skrift.

Smith besökte Swan för att ställa en rad frågor om besökarna. Han bad Swan framföra till dom att dom skulle ge ett radiomedelande på en bestämd tid. Medelandet uteblev.

En säkerhetsofficer från det amerikanska flygvapnet besökte under en tid också Frances Swan, och Smith fann det underligt. Han bad Keyhoe att ta reda på vad som hänt. Officeraren hette John Hutson, han hade gjort besöket på grund av påståendet som Frances Swan gjort. Han hade även försökt att sätta Hutson i trans för att han skulle komma i kontakt med besökarna, men det hade misslyckats.

Smith betraktade de psykologiska meddelandena från rymden som vetenskapliga sanningar. Och han började undersöka en rad kontakt personer. Han blev mer och mer övertygad om att de alla var kontakt med rymdfolk.

Smith uttalade sig och sade "besökarna därute har ett stort tålamod och förståelse för fördomarna som han fått utstå under många år". För första gången i sitt liv började han förstå det grundläggande med universum, vad det innehåller av vetenskap, filosofi, religion m.m.

DET SISTA ÅRET

1957 blev Keyhoe förman för en amerikansk UFO-förening NICAP och Smith blev en av de många vetenskapsmän och ingenjörer som blev tillknutna organisationen. NICAP försökte att hålla en saklig och undersökande linje, 1958 blev det så en fnurra med Smith. Smith sade direkt utan att blinka att det inte fanns något tvivel om att besökarna var en realitet. Smith hade redan 1956 upprättat en lokal UFO-grupp i Ohawa, dom var regelbundet ute och spanade efter rymdskepp. Han fortsatte sitt intresse för den metafysiska formen av UFOs fram till 1962. Han avled sedan den 27 december 1962.

KOM IHÅG! ÅRSMÖTE
Tisdagen 22 Februari 1900
Fredsgatan 8 Ludvika
Välkommen!

TE FATET GLÖDDE I MÖRKRET

16

Två män blev strand satta på en mörk väg mitt i ingenstans när deras bilmotor och elektriska system plötsligt slogs ut av ett svävande UFO!

Det var sent på kvällen när de 22-åriga ungkarlarna Paul Chiaro och Craig Pulloch återvände hem efter att ha varit på en ishockey match i Winnipeg i Kanada.

- Vi var ensamma på vägen när bilmotorn plötsligt stannade och ljusen slocknade, berättar Craig. Och innan vi hann blinka hängde plötsligt ett konstigt föremål i luften framför oss.

- Det såg ut som en rund skiva och hade en "knöl" i botten. Jag såg inga ljus, men det glödde runt föremålet med ett slags orange-färgat sken. Det kändes kusligt. Jag har aldrig trott på UFO:n och jag har aldrig varit intresserad av science fiction tidigare, men när jag såg det där föremålet...herregud! Nu kan jag inget annat än tro på att det finns något därute.

Hans kamrat Paul Shiaro, som körde bilen, berättar att de inte fick någon som helst förvarning innan bilmotorn tvärstannade och ljusen på hans Ford Mustang av -87:års modell plötsligt slocknade.

- Ena minuten gick bilen som en klocka, i nästa minut stannade den. Jag försökte starta den flera gånger, men det var lönlöst.

- Craig satt bredvid mig och svor över att vi blivit strand-satta på en ödslig, istäckt väg mitt i natten. Han var inte särskilt glad över det. Och sedan såg jag det konstiga föremålet. Det hängde bara framför oss utan att ge minsta ljud ifrån sig. Och det var stort. Ungefär lika stort som ett hus.

- Jag har ingen aning om hur långt ifrån oss det var. Men.... det var nära. För nära.

Paul säger att UFO:t inte hade några ljuspunkter och att det var tyst när det hängde i luften. Han berättar vidare att det i stort sett bara var en rund skiva med en "utväxt" på undersidan.

- Det hängde framför oss i 15-20 sekunder och sedan försvann det bara, säger Paul. Men det gled inte iväg, det försvann som en blix. Utan att ge ett ljud ifrån sig!

Paul säger att några sekunder efter det att UFO:t försvunnit tändes ljuset på bilen och när han vred om startnyckeln startade motorn utan problem.

- Jag har aldrig varit med om något liknande tidigare, tillägger han. Vi har ingen aning om var det kom ifrån eller vad det ville. Det enda vi vet är att det definitivt inte kom från jorden. Det vågar jag svära på.

Dick Donovan/Christine Lindsjö.
UR "EN DINE, DINE, VÄRLO"

JAG HAR OCKSÅ
GÅTT MED I
VÄSTERBERGSLAGENS
UFO - FÖRENING!

Mysteriet UFO, de flygande tefaten

Under hypnos minns folk kusliga möten med utomjordingar

Finns det något där ute? UFO-föreningar i flera länder försöker samla fakta om de egendomliga himlafenomenen.

MANCHESTER, ENGLAND. En del uppgifter verkar vara fullkomligt otroliga. Andra måste vara rena fantasier. Men ämnet UFO, "flygande tefat", kan inte låta bli att fascinera. Grupper i alla länder sluter sig samman för att försöka bringa klarhet i ämnet.

Roy Lake, 53, har intresserat sig för UFO i 33 år och har 18 medlemmar i sin grupp.

— Det handlar om så mycket mer än små gröna män, säger Roy. Att människor kidnappats av flygande tefat förlöjligas av tvivelarna. Men det finns många vittnesmål om att det har hänt. Tyvärr är folk rädda för att berätta vad de upplevt.

Tony Dodd, 57, är en före detta polis som hade sitt första möte med en UFO 1978.

— Jag undersöker kidnappingsfall och försöker vara med när offren utfrågas under hypnos. Berättelserna är så lika och så starka att skeptikerna snart

skulle ändra mening. Vi tror att utomjordingarna sysslar med genetisk påverkan, men det är ingenting nytt, det har pågått i århundraden.

Harry Harris, en 50-årig advokat från Manchester, har sysslat med UFO-forskning i tolv år. Han säger:

— Jag har dragit slutsatsen att människor som mött utomjordingar drabbas av minnesförlust. Enda sättet för dem att minnas vad som hänt vid mötet är hypnos.

Fjäderlätt farkost

Hemmafrun Linda Jones, 49, anser sig vara en mycket genomsnittlig människa. Hon är gift med Trevor, ingenjör, de har två barn och bor i ett radhus i södra Manchester.

En augustiafton för tretton år sedan var hon ute och promenaderade med sin dotter och son, som då var 15 och 5 år gamla. De plockade blommor vid stranden

av floden Mersey. Linda böjde sig just ner efter en blomma när hennes pojke plötsligt sa:

— Mamma, månen kommer emot oss. Linda tittade upp och såg en apelsinröd ljusboll närma sig.

— Vi hukade oss ner i gräset, berättar hon. Inget ljud hördes och i sista minuten sköt föremålet iväg åt höger. Det flög över två kullar och verkade sedan falla rakt ner på ett fält. Jag trodde att det var ett brinnande flygplan så vi började springa mot det.

— När vi var ungefär trettio meter ifrån såg vi något massivt vitt. Undertill fanns en brygga av något nätknande material. Farkosten hängde en halvmeter upp i luften och tycktes vara lätt som en fjäder trots att den måste ha varit tio meter lång. Vi såg inga fönster eller dörrar. I vanliga fall skulle jag ha vänt på klacken och sprungit därifrån, jag är inte den som modigt möter faran, men i stället kändes det som om jag drogs mot föremålet.

— Medan vi tittade tycktes föremålet pulsera så att det blev osynligt ibland. Det var otäckt. Sedan började vi springa därifrån men farkosten förföljde oss. Till slut försvann den men strax efteråt såg vi den följa efter ett flygplan som just skulle landa på flygplatsen i Manchester.

När de kom hem upptäckte Linda att huden under hennes ögon fjällade och verkade bränd. Både hon och hennes dotter hade lilafärgade märken på vänstra benet.

Absolut lika

Arton månader senare kontaktade advokat Harris, UFO-specialisten, Linda och övertalade henne att låta sig hypnotiseras

Forts. nästa sida

Linda, 49, hade ett otäckt möte med utomjordingar.

och videofilmas under hypnos.

— Jag sprang nerför kullen rakt mot en stor mänsklig varelse. Sedan blev allt dimmigt, erinrade sig Linda på ett av videobanden. Sedan kändes det som om jag flöt. Därefter låg jag på ett bord och undersöktes. Det kändes som om is placerats på benen.

— Där fanns sex mycket storvuxna varelser som såg exakt likadana ut. De bar mörka overaller, håret var mörkt och deras ögon var svarta och mandelformade.

Än i denna dag kan Linda inte medvetet minnas händelsen. Hennes son, som nu är tonåring, vågar inte tänka på det som hände och sover med ljuset tänt. Dottern är numera gift och vägrar att tala om saken eftersom hon är rädd för att folk ska häna henne.

Efteråt har Linda bland annat haft problem med en knöl på halsen som dyker upp och försvinner igen.

— Knölen skulle opereras bort på sjukhuset men när kirurgen skulle sätta i gång hade den försvunnit så operationen sköts upp. Just nu är den tillbaka igen. Jag känner mig som en idiot eftersom jag inser att detta inte är normalt. Jag önskar bara att folk med liknande upplevelser ville träda fram, det skulle göra hela saken lättare för mig att bära.

Sex polis-vittnen

Poliskonstapel Alan Godfrey, 34, svängde in sin polisbil på en gata i Todmorden i norra England. Klockan var 5.15 på morgonen och klockan sex skulle hans nattskift vara över. Plötsligt fick han syn på något som liknade en buss. Senare, i en bandinspelning, sa han:

— Jag insåg att det inte var en

buss eftersom den var omkring sex meter bred och fem meter hög och svävade en halvmeter över gatan. Underdelen snurrade, det fanns en rad med mörka fönster och en kupol ovanpå.

När han försökte rapportera saken till polisstationen fungerade varken bilradion eller walkie-talkien. Han började rita av fordonet när det med ens försvann.

Först ville han inte rapportera saken eftersom han inte ville göra sig löjlig. Men när han fick veta att fem andra poliser i det närbelägna Halifax hade rapporterat att de sett en UFO vid ungefär samma tid beslöt han tala om vad han sett.

Vad som förbryllar Alan är att rapporterna inte föranledde någon utredning.

— Nu önskar jag att jag satt en felparkeringslapp på fordonet. Då skulle i alla fall någon byråkrat ha försökt ta reda på varför böterna inte blivit betalda, skämtar Alan.

Men Manchesters UFO-förening hörde talas om saken. När de gick igenom Alans detaljerade dagboksanteckningar upptäckte de att minst femton minuter av natten saknades.

Ett år senare lät Alan sig hypnotiseras, en teknik som också används av polisen när de försöker få vittnen att minnas fler detaljer om brott. Alan har hypnotiserats fem gånger och berättar samma historia varje gång. Seanserna har videofilmats. Här är några avsnitt ur inspelningarna:

— Jag befinner mig i ett rum nu. Där finns ett bord.

På bandet ser man skräcken i hans ansikte.

— Där är han! Jag vet inte vem han är. Ungefär 180 lång, liknar en människa. Han har på sig någon sorts vitt-svart skynke. Han har skägg och något på

huvudet. Alans ansikte dras ihop avrädsla: — De är förfärliga. Han rör vid mig, känner på kläderna. De har händer och deras huvuden är som lampor. De ger ljud ifrån sig.

"De är robotar"

På den här punkten tänjer Alan på mungiporna och ger ifrån sig ett gällt, drillande ljud.

— Josef. Jag vet att han är Josef. Han har sagt åt mig att jag inte ska vara rädd.

— De är robotar. De är inte mänskliga. Josef leder mig fram till en säng som ser ut som svart läder. Han vill att jag ska lägga mig där. Aldrig i livet!

— Nu ligger jag på bädden, vet inte varför. Det är ljus...

Alan var nu så stressad att psykiatern som bl a kontrollerade honom med EKG beslöt avbryta.

Under en senare hypnos beskrev Alan i detalj undersökningen som Josef gjorde av honom. Det sista han minns var att de tog av honom skor och strumpor och tittade på hans tår.

I medvetet tillstånd berättade Alan att han stigit ur sin bil men så med ens satt inne i den igen. Då upptäckte han att en av hans skor spruckit och att han hade ett runt brännmärke i vänster fotvalv.

— Ärligt talat önskar jag att det aldrig hade hänt, säger han. Jag är bara en vanlig kille som försöker göra mitt jobb.

Osynliga händer

Maria, 34, minns utan hypnos vad som hände när hon mötte utomjordingar.

— Min man var bortrest när jag kidnappades i sovrummet, berättar hon. Resultatet blev åtskilliga fysiska skador. En hårtott hade slitits bort från nacken, på ena lillfingeret fanns en fläck med sju nålstora prickar och två gånger har doktorn bekräftat att jag är gravid — men i tredje månaden var jag det mystiskt nog inte längre.

— Jag låg och sov när det kändes som om osynliga händer skakade mig vaken. Jag satte mig upp och tittade på klockan; den var 3.40. Någonting tvingade mig att stiga upp och titta ut genom fönstret. Jag såg ett skimrande ljus. Sedan kom ett hjul av ljus rullande emot mig. Jag greps av panik men fick veta att jag skulle titta in i ljuset och inte vara rädd. Det var ingen röst utan tankeöverföring.

— Sedan minns jag ingenting mer en och en halv timme senare satt jag i sängen. Fötterna var smutsiga och det fanns blod på kudden. Sedan dess har jag haft korta minnesglimtar av vad som hände under tiden jag var borta.

— Jag lämnade vårt hus med tre mycket små varelser. De var bronsfärgade och luktade förfärligt, som rutten svamp. Sedan placerades jag på ett metallbord. De gjorde saker med mig som gjorde ont. Otäckast var när de stoppade upp er glastub i näsan på mig. Då trodde jag att jag skulle dö.

— Ett par dagar senare gick jag till doktorn som gav mig remiss till sjukhus eftersom han inte kunde hitta orsaken till mina skador. Proven där visade ovanliga cellskador och sår i livmoderhalsen som inte kunde förklaras.

— Jag vill inte tro att utomjordingar besöker oss. Men någonting håller på att hända. Det är som om någon utanför mig säger: "Idag ska du minnas det här." Jag tror att det handlar om en sorts undervisning, en programmerad kurs, och att var och en av oss bara får en bit av pusslet.

Tror du det här?

Ufologer har framfört en rad härränsande teorier som de tycker tro på själva. Vad sägs om följande:

● Utomjordingar besöker jorden så ofta att ett rymdskepp visar sig någonstans i världen var 15:e sekund.

● Utomjordingar kidnappar kvinnor som varit gravida i mindre än tre månader och tar hand om det ofödda fostret.

● Män som kidnappas används för bisarra experiment och återvänds oskadda till jorden.

● Den som sett ett UFO har troligen kidnappats av varelserna ombord, utan att veta om det.

● Mer än 2 500 främmande rymdskepp har enligt rapporter landat på jorden under de senaste 45 åren. Och då ska man komma ihåg att bara ett av 20 fall rapporteras.

● Regeringar hemlighåller observationer för att förhindra masspanik.

● Amerikas säkerhetstjänst beräknas hemlighålla hela 50 000 dokument om UFO-observationer.

● Radar har uppmätt hastigheter på 40 000 km/tim för UFO:er som färdats genom jordens atmosfär. ■

”Lever fiskmänniskor²⁰ i havet med ubåtar som kan flyga?”

MOTALA (FLT)

Ligger det någon sanning i mytologin om havsgudar som babiloniske Ea och grekiske Poseidon – och Oannes, som till hälften var människa och till hälften fisk?

Finns det en högt utvecklad civilisation som lever i havsdjupen – och som driver gäck med oss med sin undervattensverksamhet?

Efter att förgäves ha sökt förklaringar på närmare håll så dristar sig journalisten Jan-Ove Sundberg till sådana spekulationer i sin debutbok, "Fantom-ubåtarna" (Zin-dermans).

Han refererar till den berömda franske undervattensforskaren Jacques-Yves Costeau, som siar om en framtida Homo Aquaticus – en undervattensmänniska som kan röra sig fritt på djup ner till 1.800 meter, om undervattensstäder, befolkade av varelser födda i havsdjupen.

Costeau talar om framtiden. Sundberg leker med tanken om en Homo Aquaticus redan existerar – som sanning bakom alla myter.

I så fall kommer följdfrågan: Var är det mest sannolikt att denna civilisation finns?

Han föreslår "Bermudatriangeln" i Atlanten, "Djävulsdjupet" i Stilla havet, Bassundet mellan Tasmanien och Australien – några områden där människor i tusentals försvunnit spårlöst liksom de fartyg eller flygplan man färdats i.

Också Sverige har ett sådant mystiskt område, 50 gånger 50 kilometer i Ålands hav. Under en tid försvann skotsamma människor utan självmordstankar från finlandsfärjor och privatbåtar där, bland annat den internationellt kände vetenskapsmannen Svante Odén.

I tjuugo år har Jan-Ove Sundberg intresserat sig för oförklarade fenomen i luften, på marken och i vattnet. 1983–86 var han chefredaktör för månadstidningen Det Okända.

Till "Fantom-ubåtarna" har han samlat material alltsedan de världs-

bekanta händelserna i norska Sognefjorden 1972.

Han har studerat tidningsnotiser från när och fjärran, rest längs Sveriges och Norges kuster och intervjuat några hundra människor, som gjort märkliga iakttagelser.

Uppochnervänd tratt

Här är några av de många exempel som Jan-Ove Sundberg ger:

Den 24 september 1961: Polacken Czesaw Kawecki ser ett sex meter långt svart föremål med vita ränder – det liknar en uppochnervänd tratt – stiga upp ur Östersjön och försvinna som ett jetplan: Överdelen liknar ett ubåtstom och har en antenn.

Den 27 januari 1962: Under forskning i Västantarktis ser en argentinsk vetenskapsman, Rubens J Villa, en silverglänsande, ubåtsliknande farkost, tio meter lång, stiga mot skyn och försvinna. Isen är sju meter tjock (!) – och enorma isblock sprids vida omkring. Ur hålet sprutar en fyrtio meter hög vattenkaskad.

Den 4 augusti 1967 ser dr Hugo Ypez i Arrecifegolfen utanför Venezuela hur ett gråblått, ubåtsliknande föremål, tio, tolv meter långt med kupolformat tom på mitten, plötsligt flyger upp ur vattnet cirka hundra meter ifrån honom.

Tre veckor senare ser Ruben Norato från stranden till Catia la Mar i Venezuela hur tre diskusformade föremål flyger upp ur djupet och försvinner utom synhåll.

Under första veckan i maj 1968 ses vid olika tillfällen hur fem diskusformade föremål dyker utanför Arrecife. Folk i trakten tror att de gåtfulla inkräktarna har en bas på havets botten.

I februari 1974 ser Kerstin Jönsson och hennes femtonårige son Mats hur ett diskusformat föremål flyger upp ur Kattegatt – utanför

Varberg. Farkosten är silveraktig på undersidan och nästan svart på ovasidan.

Hemligstämplade

Den svenska marinen lär ha någonstans mellan 5.000 och 7.000 rapporter om främmande undervattensverksamhet – som alla är hemligstämplade.

– Det enda jag kommit över är material som man publicerat i egna tidskrifter och några få, analytiska rapporter. Jag ser fram mot den dag då materialet "avhemligas" – precis som FOA gjort med många UFO-rapporter, säger Jan-Ove Sundberg.

Han berättar att han hemma hos en marinofficer i Karlskrona fick frågan: "Är u-båtarna som de flygande tefaten? Vi har bombat rätt på dem, men inget händer!"

– Inom marinen, man och man emellan, så ställer man sig sådana frågor. Men det vill man förstås inte medge utåt. Det är lika känsligt att ha sett ett "USO" – Unidentified Submarine Object – som ett UFO – Unidentified Flying Object.

– Jag har träffat ett par hundra människor längs vår kust och i skärgården som sett mystiska föremål. De vet hur det brukar se ut omkring dem. Man kan därför inte utgå från att de ljuger eller sett fel.

*Trof om
du vill...*

– De är alldagliga människor, som är vana vid att livet går sin gilla gång. Ofta är de väldigt rädda för att stå fram, rädda att bli förlöjligade, rädda att folk skall säga att de vill ha uppmärksamhet eller att de varit berusade. De har ingens att vända sig, de får ingen feedback från militären.

– I flera fall har det absoluta villkoret för att man skall berätta varit att jag inte återger vittnets namn. I några fall har jag till och med tvingats ge skriftligt på det.

Jan-Ove Sundberg har intrycket att dem som han talat med är tro-

värdiga. Han har noterat att folk i olika delar av landet – folk som inte känner varandra – gjort liknande iakttagelser.

– Flera som sett mystiska grodmän har sagt att de varit lika som tvillingar, sett onaturligt stela ut, ingett skräck – och saknat tuber i sin utrustning.

Inga spioner?

– Marinen har cirka tusen rapporter bara om grodmän – man tror visst att det rört sig om spioner.

– Men mönstret från Sognefjorden har upprepats – och liknar mera UFO än spioneri. Något gick långt in i fjordarna och visade upp sig. Marinen jagade för fullt men inget resultat.

– Sedan hände det likadant i Sverige – fast här pekade man ut ryssen, eftersom man i tysthet hade gott samarbete med amerikanerna. Undantaget är förre arméchefen Nils Sköld som hävdade, att den ubåt som jagades i Hårsfjärden 1982 tillhörde NATO.

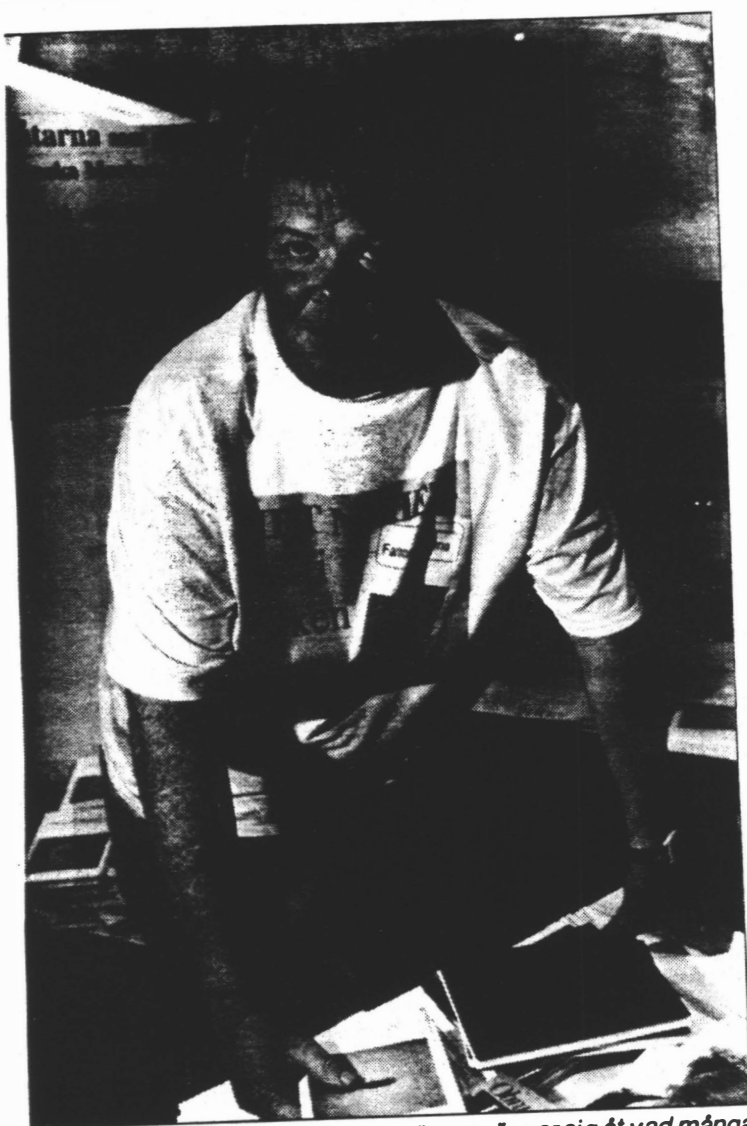
– Man har undrat varför UFO:n visar upp sig. Ubåtarna visar också upp sig. Om man skall spionera så visar man sig väl inte?

Att det förekommit flera ubåtsjakter i Sverige än vad som refererats i våra massmedier blev Jan-Ove klar över sommaren 1987. Då hamnade han nämligen själv mitt uppe i sådana både längs ostkusten och i norr.

– Jag åkte runt i Gryts skärgård utanför Västervik, lejde en kille som tog mej runt mellan öarna. Då hejdades vi av en inofficiell jakt.

– Likadant var det när jag kom till Törefjärden mellan Luleå och Kalix. Där har folk visst alltid sett underliga farkoster. Ju mer jag for runt och pratade, desto mer förbryllad blev jag, säger Jan-Ove Sundberg.(FLT)

HANS BRATTBERG

Jan-Ove Sundberg, här på Bokmässan, ägnar sig åt vad många verkar vara rädda för – att försöka förstå och förklara "oförklarliga" fenomen. FOTO: JORMA VALKONEN

Den 24 september 1961 såg polacken Czesaw Kawecky ett "USO" stiga upp ur Östersjön. antenn.

Överdelen liknade ett ubåtstom med en
ILUSTRATION: DESZŐ SÍTENOCZKY

5. VÄRMLAND: I Björklångsberg mellan Hagfors och Torsby observeras "människoliknande figurer med insektsliknande ögon" i skogarna. En sådan står och betraktar en skogsarbetare som lastar timmer. En familj påstår sig ha fått besök av en dylik i sitt kök.

En man som parkerat sin bil vid Frykstabadet i Kil ser ett stort, äggformat föremål komma flygande mot honom. När bilen börjar vibrera blir mannen rädd och kör från platsen med farkosten tätt efter. Kring den stora farkosten svävade ett mindre föremål, uppger mannen.

En präst i Norr står och talar i telefon när ett föremål snabbt flyger över gårdsplanen. Prästen uppger att farkosten hade ett nedåtriktat ljus och var försedd med flera hängande lampor.

Tre personer på Karlskoga flygplats ser en "jättelik" farkost med gula kupoler som placerar sig över Gelleråsen. Ett flygplan som befinner sig i luft- rummet samtidigt är som en liten prick i jämförelse, berättar de.

UFO:s har besökt jorden i tusentals år

"Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln, med flammande eld, och ett sken omgav det; och mitt läri, mitt i elden syntes något som var såsom glänsande malm".

Citatet är hämtat ur Bibeln, Hesekiels bok, första kapitlet andra versen. Är det ett landande UFO som beskrivs? Det anser många UFO-forskare.

I historien finns många företeelser — mångtusentals grottmålningar och hållristningar i bl a Peru, Spanien och Uzbekistan — som av ufologer anses vara skapade av utomjordiska besökare.

● Den 14 april 1561 hemsöktes Nürnberg av häftiga ljusfenomen på himlen som påminner om våra tiders flygande tefat.

För att inte tala om en händelse som inträffade i Morkarla socknen i Uppland den 23 oktober 1852.

Enligt ett nedtecknat vittnesmål som Boris Jungkvist publicerar i en av sina böcker sågs "ett starkt flämtande ljus uppstiga från marken". Vidare heter det att "dess sken var så starkt, att det av blotta ögat knappast kunde uthärdas". När det stigit högt på himlen antog det "en rundformig skepnad". Efter två timmar försvann fenomenet i nordöstlig riktning.

● Sommaren 1939 gjorde en kvinna som sköljde tvätt på en brygga vid sjön Magelungen på Lidingö en av de första typiska UFU-iakttagelserna i modern tid. Enligt kvinnan syntes "sex intensivt silverfärgade starkt lysande runda skivor, som långsamt rullade likt hjul ställda på högkant ned mot horisonten för att sedan försvinna".

● Andra halvåret 1946 drabba-

En av de första svenska UFO-beskrivningarna gjordes av en kvinna på Lidingö 1939. Hon såg sex starkt lysande runda skivor likt hjul ställda på högkant.

des Sverige av en våg av vittnesmål om nattliga lysande farkoster framförallt i norra Sverige. Begreppen UFO eller flygande tefat fanns ännu inte. I stället talade man om spökraketer och spökflygare.

● Uttrycket flygande tefat myntades 1947 av den amerikanske privatpiloten Kennerh Arnold, som deltog i sökandet efter ett störtat flygplan i bergen i staten Washington. Plötsligt fick han se nio runda metalliska och lysande skivor som for fram

med mycket hög hastighet, han beräknade den till 2 000 kilometer i timmen. I en intervju beskrev han farkosterna som "tefat som kastas över vattnet".

● Från framförallt USA rapporteras under 1950-talet om flygande tefat som landat och människor som tagits ombord på rymdskepp. Bilder publiceras som påstås föreställa bland annat små rymdmän som blivit ihjälkörda på en motorväg. Mycket av detta avfärdas som bluff. ■

6. DALARNA: Fyra personer i en båt jagas av tre flygande farkoster, stora som bussar, över Öjesjön utanför Malung. När de släcker båtens lanternor släcks även UFO:nas belysning. Då de gömmer sig i en stuga parkerar farkosterna ovanför och lyser upp hela viken.

Från Bastberget observeras ett rödlysande flygande klot. Det parkerar över sjöarna Stora Malingarna, accelererar sedan mycket snabbt och tar sig de tre milen till Grängesberg på en halv sekund. FOA har ingen förklaring.

Samma personer ser från Uvberget i Smedjebacken en farkost som liknar en stor guld-

i Söderbärke. Farkosten belyser enligt kvinnorna sjöns vattenyta med en jättestrålkastare.

7. HÄLLEFORS: En polisinspektör slår larm då han ser en farkost över samhället. Den är 75 meter lång och liknar ett par hopkopplade bussar. Ur fönstren sprids ett starkt blått sken och på sidorna lyser lampor i många färger. Hundratals personer ser fenomenet, däribland flera poliser, då det flera gånger ändrar kurs.

8. BERGSLAGEN: En bilist möts av ett stort lysande klot som kommer i "lägsniff" över åkrarna i trakten av Vedeå. Mannen lyckas undvika en kollision och berättar efteråt att bilen krängde till av tryckvågen.

En kvinna tvingas stanna bilen då det står en farkost parkerad mitt i vägen vid Siggebohyttan. Hon berättar att den liknar en jättestor kineshatt och längs kanten blinkar lampor i olika färger.

Tre sjuksköterskor vid Hagby vårdhem i Nora ser en farkost omgiven av ett jättelikt starkt ljussken ovanför trädkropparna. De uppger att farkosten hade den klassiska tefatsformen och var minst 30 meter i diameter.

Ur Hemmets Journal.

Här är alla platser där

HJ-special: UFO i Sverige

TEXT: INGMAR NORLÉN
TECKNINGAR: RONNY LINGSTAM
FOTO: ULF RIGNER

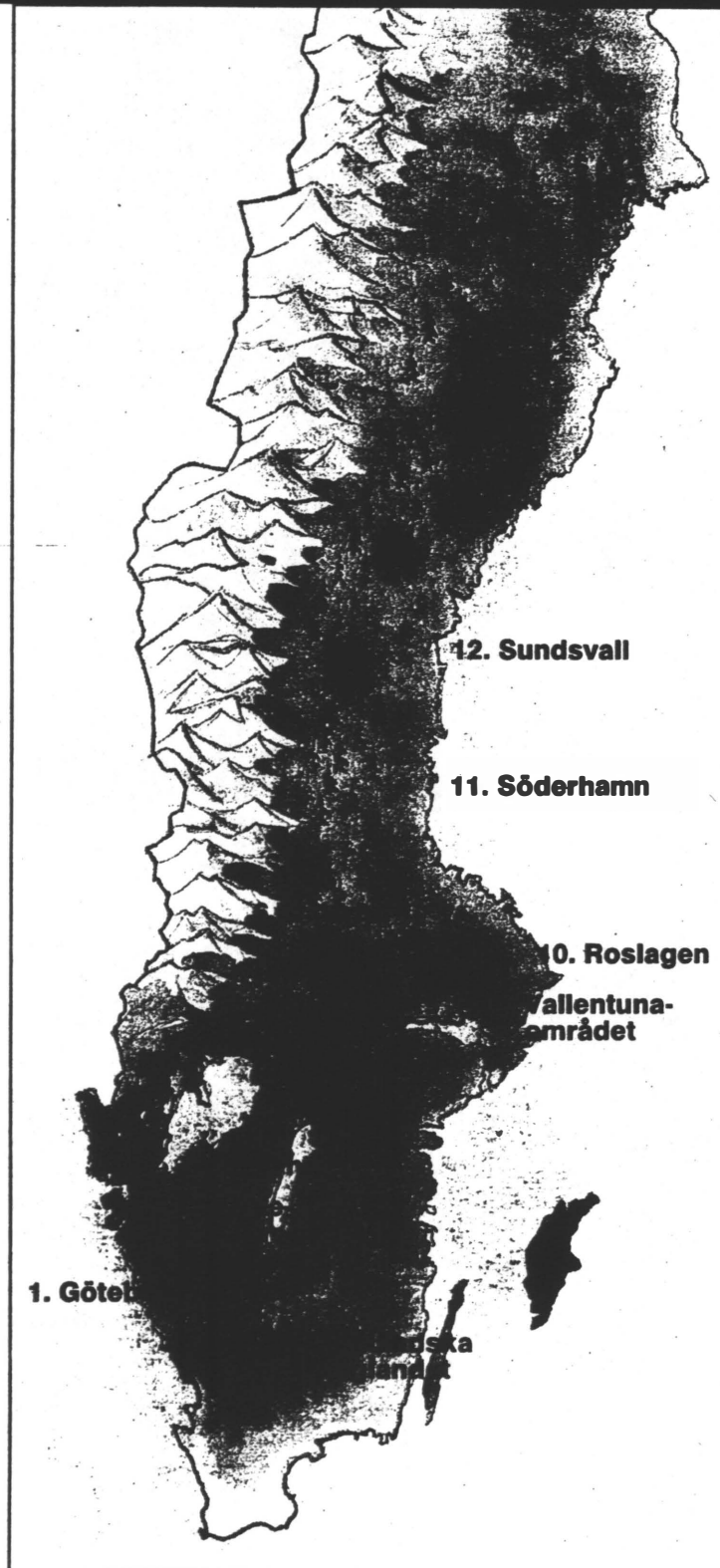
● Plötsligt dyker de upp på himlen. Farkoster som ingen kan förklara. Över 30 000 svenskar har redan öppet berättat att de sett dem, och säkert finns det många som ännu inte vågat berätta. Som en kvinna förklarade: Man vill ju inte att folk ska tro att man är tokig...

● Vissa delar av Sverige är mer utsatta för "flygande tefat" än andra. På kartan här intill kan du se var de stora UFO-stråken går fram.

Greta, 67, går sin vanliga morgonpromenad med sin kära katt. Hon bor i en liten by i skogen strax utanför Hova i Västergötland.

Vid en kraftledning strax utanför byn får hon se något som gör att hon knappt tror sina ögon. Några meter ovanför ledningen svävar en dovt brummande gråblå farkost. På taket har den en kupol. Intill kraftledningen står tre endast meterhöga män, klädda i gråa dräkter och kraftiga kängor.

Trots att Greta blir förskräckt

lägger hon märke till en del detaljer, bland annat att männen har fem fingrar på händerna och att deras ögon är små som djurögon.

Kvinnan står som förstenad, av

bådeskräck och förundran. Vad är detta? Och var kommer de tre figurerna och farkosten ifrån? Greta — som vill vara anonym och egentligen heter något annat — står kvar i en kvart och

betraktar figurerna och deras innehavanden.

— Hela tiden hade jag känslan att en av figurerna bevakade mig, berättar hon för Hemmets Journal. Det verkade som om farkostens besättning hämtade ström ur kraftledningen eftersom den hela tiden låg tätt över ledningen.

— Samtidigt kändes marken på något sätt het och laddad. Katten blev vettskrämd och började morra och fräsa och själv mådde jag inte bra, så jag begav mig sedan snabbt från platsen. När jag gick vände sig de tre figurerna bort. Vad som hände med farkosten vet jag inte.

Flera månader efter upplevelsen plågades Greta av huvudvärk och smärta i muskler och leder. Självt menar hon att hon blev "elektrifierad". Kappan som hon bar vid tillfället fick en så konstig lukt att hon var tvungen att kasta den.

Vågade inte berätta

För Greta var den här händelsen omvälvande. Hela hennes liv blev förändrat. I tio år gick hon och bar på upplevelsen utan att våga berätta den för någon, eftersom hon inte ville bli utskräddad eller betraktad som tokig. Så småningom lättade hon sitt hjärta för UFO-forskaren Boris Jungkvist och Hemmets Journals reporter.

Trakten där kvinnan bor — i nordöstra Västergötland på gränsen till Närke — är en av de platser i landet där folk oftast kan berätta att de har sett oförklarliga fenomen. Det är naturligtvis också där som tron på UFO och flygande tefat är starkast.

— Det förefaller som om de utomjordiska civilisationerna väljer sådana glesbebyggda och skogrika områden då de besöker oss. Allt tyder på att de undviker storstadsregionerna, säger Boris Jungkvist, som skrivit fem böcker i ämnet UFO.

Med vilka ärenden har farkosterna till jorden?

— Om de är ute för att studera mineraler och bergarter vet man inte, men det är en av många teorier. En annan är att UFO-trafiken har ett samband med planeten Mars avstånd till jorden. Det har nämligen visat sig att UFO-aktiviteterna ökar när

Mars ligger närmast vår planet, säger Jungkvist.

UFO-forskarna konstaterar att farkosterna uppträder intensivt under vissa perioder och i vissa begränsade områden. Så har det varit sedan de första fallen rapporterades i USA strax efter andra världskriget. Enstaka UFO:s iakttas dock med jämna mellanrum på platser över hela landet. Riksföreningen UFO Luftrumsbevakning, vars ordförande Boris Jungkvist är, beräknar att 30 000 personer under den senaste 20-årsperioden har sett olika slags fenomen på himlen som inte kan förklaras på annat sätt än att det handlar om besök från främmande solsystem.

85 procent av vittnesmålen har sållats bort, eftersom det i dessa bevisligen har rört sig om till exempel satelliter, flygplan, helikoptrar eller planeter som Venus och Jupiter. Det förekommer bland annat att ljus från bilstrålkastare reflekteras mot luftlager på ett sätt som kan uppfattas som flygande tefat.

Så kallade UFO-vågor uppträdde i Värmland i mitten av 1960-talet och i Uppland och Roslagen 1973 och 1975. Största vågen noterades i Värmland och södra Dalarna 1988 och den senaste, den i Göta Älvdalen mellan Göteborg och Trollhättan, tillhör de intressantaste, inte minst tack vare att många av fenomenen kunnat filmas och fotograferas.

— Där en UFO-våg en gång har förekommit, kommer fenomenen oftast tillbaka lika intensivt förr eller senare. Det kan dröja två år men lika gärna 20, säger Boris Jungkvist.

Under alla omständigheter är Jungkvist övertygad om att UFO:na är ute i vänliga avsikter, ja, han anser rentav att många UFO-besättningar är likgiltiga i sin inställning till oss på jorden.

— Vad de gör här är rena studiebesök. De vill veta hur vi har det och kanske hjälpa oss. Om de hade velat jäcklas med oss så hade de gjort det för längesedan.

På skogshöjderna runt Smedjebacken har Kjell Carlsson, 47, och Benny Magnusson, 35, tillbringat många nätter med starka kikare och kameror i beredskap för att kunna dokumentera de märkliga händelser som i mer än 30 års tid visat sig på himlen.

För UFO-forskarna är dessa platser här i hjärtat av Dalarna en guldgruva. Ingenstans i landet har man sett flera mystiska lysande föremål än här.

De gamla malmhögarna vid Biskopsgruvan är Bennys och Kjells favoritplats. Härifrån ser man flera mil åt varje håll. Och vissa nätter susar det på himlen av framrusande föremål som liknar brinnande bollar, glödande bumeranger och blänkande tefat.

Blev mordhotad

Kjell Carlsson säljer blommor och spånkorgar i sin butik i Mor-

gårdshammar. Han är en av de första i trakten som gick ut öppet för tioalet år sedan och berättade om sina fantastiska syner på natthimlen. Det har han stundtals ångrat att han gjorde.

— Ibland var det hemskt. Folk tålde inte det där, kanske blev de rädda när jag vittnade om de okända farkoster som besökte våra trakter. Det hände att folk ringde och trakasserade mig och min familj på nätterna, ja, jag blev faktiskt mordhotad några gånger.

Inom räckhåll har Kjell alltid en bunt med kraftiga förstoringar av de bilder han har tagit under de bästa "UFO-nätterna".

— Många kommer in i butiken för att prata om UFO, även om de inte direkt visar det. Efter att ha sett mina bilder har flera tvivlare faktiskt tänkt om, säger Kjell.

Exakt hur många UFO som har kretsat över Smedjebacken går

inte att fastställa. Men enligt Boris Jungkvist i Riksföreningen UFO Luftrumsbevakning toppar de här trakterna UFO-statistiken i landet. Säkrate platserna här i trakterna av Ludvika och Smedjebacken för den som vill se UFO är bland annat Bastberget, Uvberget och Digerberget.

Dessa vidsträckta skogsområden är rika på gamla nedlagda gruvor. Hålen gapar tomma rakt ner i berget och runtom ligger gammal malm från en verksamhet som har lagts ned för längesedan.

Stollbergs gruva och Biskopsgruvan ligger alldeles inpå varandra. Här bröt man järn-

malm redan på 1200-talet då katolska kyrkan ägde fyndigheterna och anlätade tyska bergsmän för att sköta brytningen. Efter reformationen övertog Gustav Vasa gruvorna, som lades ned för hundra år sedan.

Kusligt möte

Det var vid ett sådant gammalt gruvhål som Benny Magnusson hade en märklig upplevelse när han var tio år gammal. Händelsen gjorde att Benny fick ett glödande intresse för UFO-forskning och flygande tefat.

Benny och Kjell tror att UFO:na av någon anledning intresserar sig särskilt för dessa gamla gruvhål. Kanske utnyttjar de dessa underjordiska utrymmen på något sätt. Varför inte som baser för sin verksamhet på jorden?

Benny berättar för Hemmets Journal:

— Vi var ett gäng ungdomar som lekte intill ett gruvhål här i Smedjebacken. Just när vi skulle gå hem mötte vi två överkliga figurer som gjorde oss skräckslagna.

— Jag är övertygad om att det var utomjordingar. Varelserna var på väg till fots från ett gruvhål. De gick intill varandra ut på en gångstig. Vi stod som paraly-

serade och tittade på dem. De var minst två meter långa och klädda i vita overaller. I handen höll de var sin vit väska. De var identiskt lika, gråvita i huden och med sneda, stora ögon.

Benny har aldrig tivit på att det var ett besök från främmande planeter som han och de övriga barnen råkade få bevittna.

— I dag minns tre av oss händelsen, men alla de andra har glömt det, förmodligen har de förträngt händelsen. Och det är kanske inte så konstigt, för vi blev verkligen rädda.

Märkliga bilder

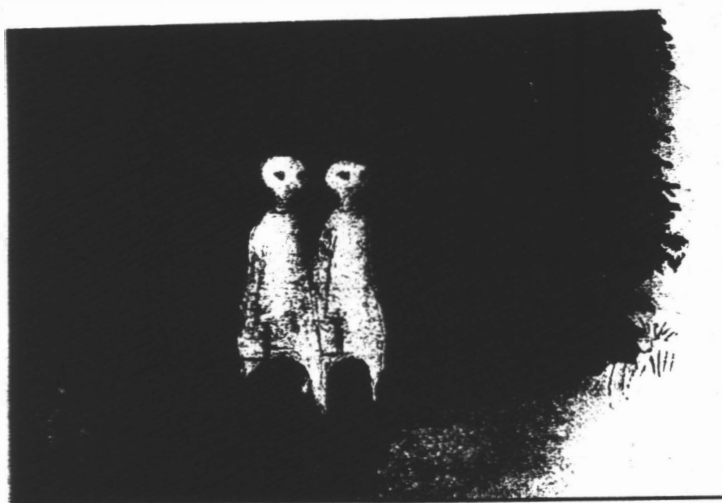
Kjell och Benny har under åren sett hundratals oförklarliga fenomen på himlen.

Kjell minns särskilt en gång näret större sällskap befann sig uppe i utsiktstornet i Smedjebacken. Ingen av dem hade någon förhoppning att få se något särskilt. De trodde helt enkelt inte på UFO.

— Men så kom det plötsligt ett glödande klot på himlen på samma höjd som tornet. Plötsligt ställde det sig stilla och sände ner en blix mot marken. Alla i tornet blev så rädda att de skrek rakt ut.

Kjell hade dock sinnesnärvaro att knäppa en bild av det med hjälp av ett mycket starkt teleobjektiv. På bilden syns en ysande triangel inne i det upplysta klotet. Mycket märklig är också den tingest som liknar en glödande bumerang, som kom ljudlöst över himlavalvet en natt. Även denna lyckades Kjell fånga med sin kamera.

För fem år sedan drabbades södra Dalarna av en våg av UFO-iakttagelser. Sedan dess har sådana syner förekommit enbart sporadiskt i de här trakterna, men nu skärper den lokala UFO-föreningen uppmärksamheten. Medlemmarna har en känsla av att det kommer att hända en del saker på dalahimlen i höst. ■

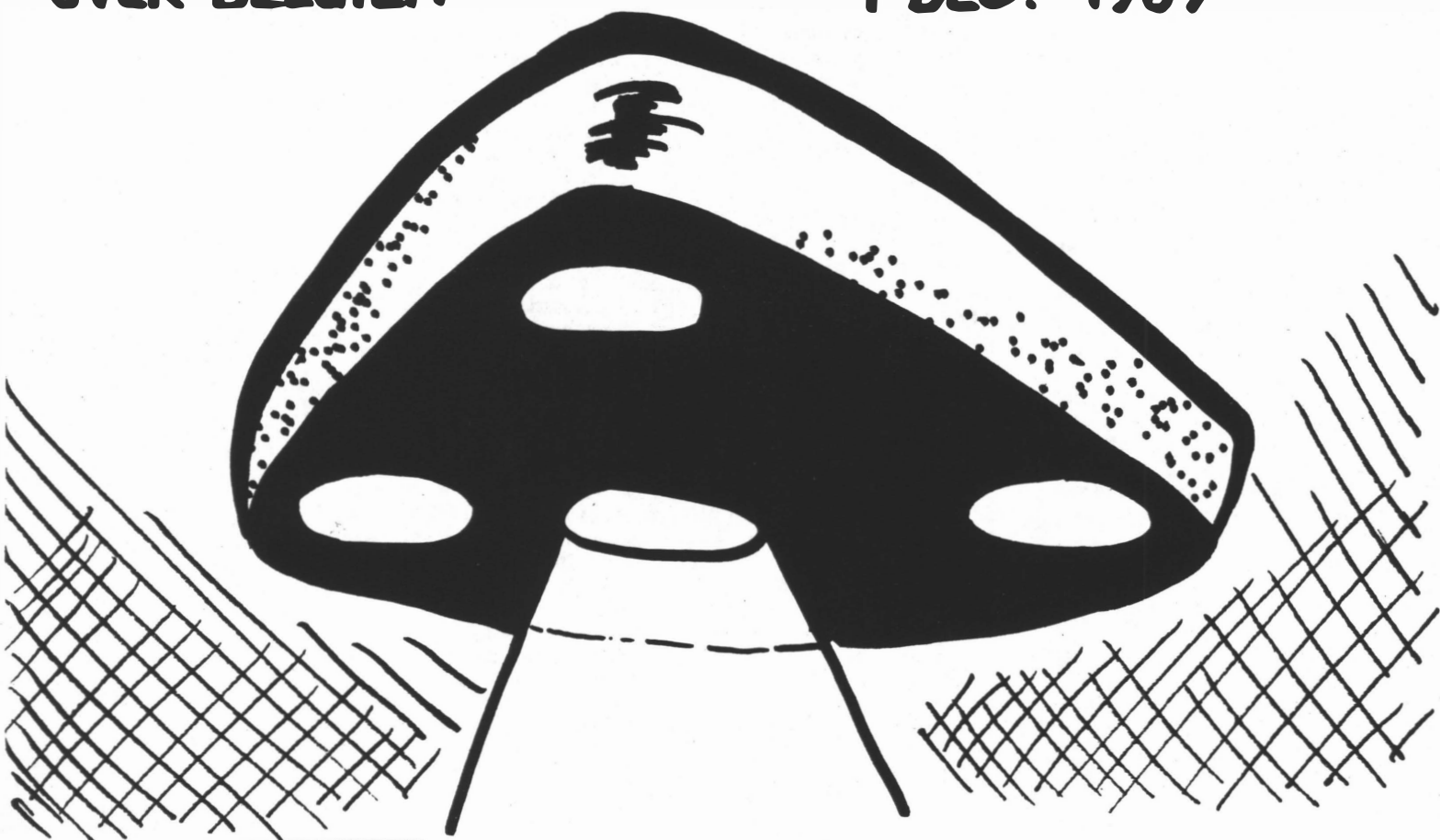
Minst två meter långa och klädda i vitt var de båda varelserna som Benny Magnusson såg vid gruvhål i Dalarna.

En av Kjell Carlssons bilder föreställer en glödande "bumerang" som ljudlöst gled fram över himlen.

Saxat ur
Hemmets Journal 37/93

DETTA TRIANGELFORMADE FÖREMÅL SÅGS FLYGA
ÖVER BELGIEN 1 DEC. 1989

GOD
Fortsättning
PÅ 1994...

